

	SYLABUS					
Nazwa jednostki	Wydział Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego					
1. Kierunek studiów	Pedagogika					
2. Nazwa przedmiotu	Teoria pomocy indywidualnej					
3. Kod przedmiotu	II. Ped. D1.4					
4. Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, fakultatywny)	obowiązkowy					
5. Poziom studiów	II					
6. Rok studiów	I					
7. Semestr	II					
8. Liczba godzin	Wykład	stacjonarne		niestacjonarne		
	Ćwiczenia	stacjonarne		niestacjonarne		
	Konwersatorium/ Seminarium	stacjonarne		niestacjonarne	10	
9. Liczba punktów ECTS	3					
10. Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy wykładowcy (wykładowców)/prowadzących zajęcia	Renata Konieczna-Woźniak, dr Monika Filipiak, prof. WSH dr					
11. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych (jeśli są wymagane)	Zaawansowana wiedza z zakresu psychologii ogólnej, rozwojowej i społecznej.					

12. Cele kształcenia dla przedmiotu

Symbol	Cele kształcenia
C1	Przekazanie pogłębionej wiedzy na temat zasad udzielania pomocy indywidualnej.
C2	Uświadomienie doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej.
C3	Przekazanie pogłębionej wiedzy na temat teorii pomagania.
C4	Nabycie w pogłębionym stopniu umiejętności przeprowadzenia rozmowy pomocowej.
C5	Nabycie w pogłębionym stopniu umiejętności analizy zjawisk występujących w procesie pomocy indywidualnej.
C6	Przekazanie pogłębionej wiedzy na temat strategii i technik pomocy indywidualnej.
C7	Nabycie pogłębionych umiejętności przeprowadzenia ewaluacji działań pomocowych.

13. Przewidywane efekty uczenia się (EU) studenta w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych oraz odniesienie do celów kształcenia (C)

Symbol	Efekty uczenia się	W zakresie: wiedzy – W umiejętności – U kompetencji społecznych – KS	Odniesienie do celów kształcenia (symbol celu)
EU1	W pogłębionym stopniu zna zasady udzielania pomocy indywidualnej.	W	C1
EU2	Jest gotów do zachowania się w sposób profesjonalny i etyczny.	KS	C2
EU3	Ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat różnych teorii pomagania.	W	C3

EU4	W pogłębionym stopniu potrafi przeprowadzić rozmowę pomocową.	U	C1, C4
EU5	Posiada pogłębione umiejętności dokonywania analizy zjawisk zachodzących w procesie udzielania pomocy.	U	C1, C5
EU6	Zna w pogłębionym stopniu strategie i techniki pomocy indywidualnej.	W	C1, C6
EU7	Potrafi w pogłębionym stopniu przeprowadzić ewaluację działań pomocowych.	U	C7

14. Treści kształcenia (TK) i forma ich realizacji oraz odniesienie do efektów uczenia się (EU)

Symbol	Treści kształcenia	Forma realizacji treści kształcenia (wykład, ćwiczenia, konwersatorium/seminarium)	Odniesienie do efektów uczenia się (symbol efektu)
TK1	Psychologiczne koncepcje rozwoju człowieka.	K	EU1
TK2	Zasady udzielania pomocy indywidualnej. Etyka osoby pomagającej i jej kompetencje.	K	EU1, EU2
TK3	Teorie pomagania: - Teorie psychodynamiczne - Teorie fenomenologiczne - Teorie poznawczo-behawioralne - Teorie egzystencjalne.	K	EU3
TK4	Przebieg procesu pomocy indywidualnej: nawiązanie kontaktu, diagnoza problemu, kontrakt, rozmowa pomocowa.	K	EU3, EU4
TK5	Zjawiska występujące w procesie pomocy indywidualnej: przeniesienie, opór, stres.	K	EU5
TK6	Strategie i techniki pomocy indywidualnej.	K	EU1, EU3, EU6
TK7	Ewaluacja działań pomocowych.	K	EU7

15. Literatura przedmiotu

Literatura podstawowa	Grzesiuk, L. (2005). Psychoterapia. Warszawa: Wydawnictwo Eneteia. Brzezińska, A. (2007). Społeczna psychologia rozwoju. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.
Literatura uzupełniająca	Okun, B.F. (2002). Skuteczna pomoc psychologiczna. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia PTP.

16. Sposób oceniania pracy studenta

Typ oceniania	Metody oceniania
Diagnostyczne	Omówienie zjawisk zachodzących w procesie pomocy, przeprowadzenie rozmowy pomocowej
Formujące	Dyskusja w trakcie zajęć
Podsumowujące	Zaliczenie z oceną

Możliwości uznania efektów uczenia się nieformalnego i pozaformalnego (jeśli są wymagane dla przedmiotu).

Kryteria oceny:

- 5 - znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4,5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4 – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 3,5 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami
- 3 - zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami
- 2 – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje

ANEKS DO SYLABUSU PRZEDMIOTU

(wyłącznie dla użytku jednostki, tworzących programy i zespołów oceniających)

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania – tabela 1

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU) – tabela 2

Analiza obciążenia pracą studenta – tabela 3

Tabela 1. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Treści kształcenia (TK)	Typy (D, F, P) i metody oceniania (D- ocenianie diagnostyczne, F – ocenianie formujące; P - ocenianie podsumowujące)
EU1	TK1, TK2, TK6,	F- dyskusja w trakcie zajęć P -Zaliczenie z oceną
EU2	TK2	F- dyskusja w trakcie zajęć
EU3	TK3, TK4, TK6	D-omówienie zjawisk zachodzących w procesie pomocy, przeprowadzenie rozmowy pomocowej F- dyskusja w trakcie zajęć P -Zaliczenie z oceną
EU4	TK4	D- przeprowadzenie rozmowy pomocowej F- dyskusja w trakcie zajęć
EU5	TK5	D-omówienie zjawisk zachodzących w procesie pomocy, F- dyskusja w trakcie zajęć
EU6	TK6	F- dyskusja w trakcie zajęć P -Zaliczenie z oceną
EU7	TK7	F- dyskusja w trakcie zajęć P -Zaliczenie z oceną

Tabela 2. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU)

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Efekty uczenia się dla kierunku studiów (KEU)
EU1	PED_II_W02
EU2	PED_II_K05
EU3	PED_II_W07
EU4	PED_II_U12
EU5	PED_II_U07
EU6	PED_II_W01
EU7	PED_II_U02

Tabela 3. Analiza obciążenia pracą studenta studiów stacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	
Samodzielna praca studenta: <i>(należy wpisać formę np.: przygotowanie do ćwiczeń, seminariów, zajęć praktycznych, zaliczeń, egzaminów, inne...)</i>	
SUMA GODZIN	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	

Tabela 4. Analiza obciążenia pracą studenta studiów niestacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	10
Przygotowanie do zaliczenia	25

Praca własna studenta	40
SUMA GODZIN	75
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	3

*- godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min.

WSH Leszno